

In memoriam: Jos Verlinden

[Terug naar overzicht jaarboek 2015](#)

Door [Marcel Vereycken](#)

Beste Vrienden,

Een gedachtenis schrijven voor Jos Verlinden, sinds het werkjaar 1990/1991 onze gewaardeerde erepenningmeester, en die ons op 29 oktober 2015 is ontvallen, is zowel gemakkelijk als moeilijk: gemakkelijk omdat er heel wat neer te pennen valt

over zijn prestaties en passies en tevens moeilijk omdat Jos zo moeilijk te vatten was wegens zijn sterke en zeer begaafde persoonlijkheid.

Hij kreeg heel veel talenten toebedeeld en met deze talenten heeft hij zeer hard gewerkt. Als zanger werd zijn natuurtalent vroeg opgemerkt in het kerkkoor dat hij later lange tijd zou dirigeren.

Weldra ontpopte Jos zich als vaste baspartij bij 'Musica Nova' in Boom en tevens bij 'Die Sierlijke' te Mortsel. Hij hield enorm veel van klassieke muziek, getuige daarvan zijn bezetenheid deze muziek te proeven.

Zijn klassieke opleiding in het Jezuïetencollege in Turnhout maakt van hem zowel een romanist als een germanist. Voeg daarbij dat het Latijn en Grieks geen geheimen voor Jos kenden. Hoeveel uren heeft hij zich onledig gehouden met de vertaling van deze klassiekers. Vergeten we ook niet zijn grote liefde voor

de Nederlandse taal: wie kon hem meer lyrisch maken dan onze dichter, Gezelle op kop.

Jos was ook een kunst en cultuurliefhebber zijn interesse strekt zich in grote breedte uit van oude schilders tot hedendaagse fotografie, van Romeinse pottenbakkers tot moderne beeldhouwkunst: al deze

facetten van deze waaier konden hem bekoren. Geen tentoonstelling zou hij missen, geholpen door de voorrechten die de kunstcollectie van Paribas hem zou naderbij brengen en doen beleven als gids.

Jos wist zijn toehoorders tijdens de gidsbeurten in het prachtige Osterriethhuis op de Meir te boeien met zoveel verhalen over Rubens als over de jongere Rik Wouters. Het zal dan ook niemand verbazen dat Jos een speciale voorliefde vertoonde voor de kerkelijke kunst. Zijn parate kennis op dit gebied was verbluffend dank zij de talrijke bezoeken die hij gans Europa door aflegde.

Bovenal was Jos een historicus hij ademde geschiedenis: zijn lessen waren gewoon gratis en rolden er gewoon uit tot grote vreugde van de geïnteresseerde toeschouwers. Hij was dan ook lid van de Antwerpse vereniging van Armeense archeologie: opgravingen doen tot een vondst uit lang vervlogen tijden soelaas bracht.

De geschiedenis van de gemeente Schelle lag hem nauw aan 't hart.

Hoe dikwijls werd hij niet geraadpleegd over mogelijke ophelderingen over toponiemen? De Sint-Petrus en Paulus kerk was een van zijn stokpaardjes. In samenwerking met de kerkfabriek schreef hij er een prachtig geïllustreerd boekje over: een scheve toren tot grafsteen, van orgel tot altaar: alle onderdelen kwamen aan bod met de onvermijdelijke vertelsels en de nodige anekdotes.

Zijn levenswerk, het leven van de Heilige Renilde laat hij echter onafgewerkt na. Het is te hopen dat er bekwame handen gevonden worden die het manuscript willen bewerken.

Dit was dus Jos, een redenaar, een verteller een filosoof, een dichter, een beleerd man. Jos, wij zijn en blijven U dankbaar voor dat grote stuk van uw leven dat gij aan Ten Boome hebt gegeven. In

de lange rij van de vrienden van Ten Boome hebt gij mee een ereplaats verdiend. Proficiat met alles wat je allemaal bereikt hebt en dankjewel!